

Ορισμένοι γονείς είναι πεπεισμένοι πως, αποκτώντας αρχικά βαθιά γνώση της μητρικής, το παιδί τους δεν θα δυσκολευτεί καθόλου στη συνέχεια να αρχίσει μια ξένη γλώσσα.

Το μικρό παιδί όμως διαθέτει εύπλαστο αυτί, ικανό να αφομοιώσει οποιοδήποτε ηχητικό σύμπαν, είτε είναι της μητρικής είτε είναι μιας ξένης γλώσσας. Δεν είναι επικίνδυνο να διδάξουμε πολύ νωρίς μια ξένη γλώσσα σε ένα παιδί που δεν χειρίζεται ακόμα τέλεια τη δική του γλώσσα. Δεν διακινδυνεύουμε την αφομοίωση της μητρικής γλώσσας. **Ο εγκέφαλος μας είναι ικανός να μάθει όλες τις γλώσσες του κόσμου και ό, τι άλλο επιθυμεί.**

Μέχρι την ηλικία των **8-10** ετών ο εγκέφαλος έχει την ικανότητα να **διακρίνει**, να **επεξεργάζεται**

και να

αναπαράγει

πιστά ήχους, φωνήματα άλλων γλωσσών, εκτός της μητρικής, με μεγάλη ευκολία, δυνατότητα, η οποία εξασθενεί ωστόσο με την πάροδο του χρόνου. Οι ανεπτυγμένες στρατηγικές μίμησης και απομνημόνευσης συμβάλλουν στην αυθόρμητη κατάκτηση της σωστής προφοράς, του ρυθμού και της χροιάς τη ξένης γλώσσας. Όλα αυτά δύσκολα κατακτώνται σε μεγαλύτερες ηλικίες, όταν η ανάγκη για σύγκριση με τη μητρική γλώσσα, ο αναλυτικός τρόπος σκέψης, καθώς και οι αναστολές, εμποδίζουν την πιστή αναπαραγωγή ιδιόμορφων ήχων και ακουσμάτων μιας γλώσσας.

Τέλος η γνώση ακόμα και μιας γλώσσας εκτός της μητρικής **μεταβάλλει την ανατομία του εγκεφάλου** . Όσοι

μπορούν να μιλήσουν δύο-τρεις γλώσσες διαθέτουν περισσότερη

φαιά ουσία

από αυτούς που γνωρίζουν μόνο τη μητρική. Ο εγκέφαλος εξάλλου στις νεαρές ηλικίες έχει την ικανότητα να

μεταβάλλει τη δομή του

, έτσι ώστε η εκμάθηση να είναι

πληρέστερη

και

ταχύτερη

.